

Jan Voves

V regionu jižní Čechy pracuje na pozici regionálního ředitele pro makléřský obchod. V České pojišťovně působil i jako manažer obchodní skupiny VPA retail nebo manažer v odboru korporátních klientů. Absolvoval hudební konzervatoř v Plzni a dnes se věnuje hře na dudy ve folklorním souboru. Před rokem se zapojil do projektu Patron a stal se mužským vzorem pro sedmnáctiletého Štefana z dětského domova v Kašperských Horách.

Správní chlapi ještě nevymřeli

Po dovršení plnoletosti opouštějí chlapi dětský domov často v domnění, že je to venku lepší. A mnohdy zjistí, že tomu tak není. V reálném světě se neumějí pohybovat, většinou nemají představu, co obnáší postavit se na vlastní nohy. Polovina z nich má následně problémy s kriminální činností. A proto vznikl projekt Patron. Jeho mužští členové chtějí těmhle klukům ukázat, jak vypadá život venku, a pomoci jim začlenit se do společnosti. Aby poznali, že chlap musí chodit do práce, musí platit hypotéku, občas dostane nějakou pokutu a řeší plno dalších věcí.

Dospělí muži, kteří jako patroni v projektu dobrovolně pracují, se tak osvědčují jako skvělí dospělí průvodci mladých mužů z dětských domovů na jejich cestě k dospělosti. Klukům ve věku 17 až 21 let často nahrazují chybějící model pozitivního mužského vzoru.

Před rokem se patronem stal i náš kolega Jan Voves, který se s námi podělil o své zážitky. Možná tak povzbudí další zaměstnance České pojišťovny k tomu, aby se do projektu také zapojili. Jak sám říká: „Ten nápad se mi hodně líbil, naprosto splňuje moje představy, jak pomáhat lidem, proto jsem se do něj zapojil. Peněz a věcí je všude mezi lidmi spousta, ale kvalitní vztahy chybí. Od prvního okamžiku jsem přesně věděl, že tohle je to pravé. Je to nejsmyslnější činnost, kterou jsem za posledních pár let dělal.“

Co obnáší zapojení do projektu Patron?

Podmínky pro přijetí do projektu jsou jasně dané. Nábory se mohou zúčastnit muži nad třicet let, aktivní otcové nebo s alespoň minimální zkušeností s prací s dětmi. Nesmí to být odborníci z pomáhajících profesí jako například

psychologové, sociální pracovníci apod. A musí mít čistý trestní rejstřík. Na přijímacím pohovoru s garantem projektu proberou očekávání, která jsou pro tuto práci důležitá. Párování s patronem pak proběhne na společném setkání, kde aspoň podle mé zkušenosti vytvoření dvojice „muž – kluk“ vzniká velmi přirozeně, na základě sympatií a intuice. Délka patronského vztahu je individuální, počítáme však s minimálně dvouletým zapojením dobrovolníka.

Proč mohou dělat Patrona jen muži?

Zakladatelé projektu – Liga otevřených mužů a Múzy dětem – si dali za cíl zvýšit kvalitu života mužů. Proto je projekt postaven na osobním setkávání muže a kluka. Nedá se nic dělat, ale žena mužský vzor nevytvoří... Ženy se však mohou zapojit také – finančním příspěvkem a podporou svého muže. Anebo se tímto nápadem mohou nechat inspirovat. Věřím, že práce s dívkami, které opouštějí dětské domovy, by bylo také hodně. Navíc hledáme firemní týmy, které by tento projekt dál podporovaly. I v těch mohou být pochopitelně ženy. Příkladem je třeba kolegyně Šárka Chocová, EFA, specialista finančního plánování, která pro kluky připravila kurz finanční gramotnosti.

Text: Jana Menšíková

Foto: Jan Marek, Jan Voves

Pomáháme

”
V dětských domovech pracují ve větší míře ženy, takže především klukům chybí klasický mužský vzor.
“

Co vás na spolupráci s dětským domovem nejvíce zaujalo?

Nikdy předtím jsem tam nebyl, a přestože jsem byl o všem předem informován, vzpomněl jsem si před první návštěvou na Requiem pro panenku. Realita je naštěstí jiná. V Kašperských Horách, kde spolupracuji se Štefanem, panuje rodinné prostředí a všichni tam jsou velice milí. Vychovatelé jsou pro děti něco mezi učiteli a rodiči. Je evidentní, že se mají navzájem rádi, ale je to prostě jiné než v rodině. Navíc v domovech pracují ve větší míře ženy, a tak muži v životech těchto dětí jsou především profesionálové (vychovatelé, psychologové, policisté). Kvůli tomu především klukům chybí klasický mužský vzor. Je evidentní, jaké pověry panují o dětských domovech. Většina lidí si myslí, že jsem si vzal na starost nějakého grázla anebo chudáčka, kterého nikdo nikdy neměl rád a nikdy mít nebude. Nevědomí naší společnosti je důležitým symptomem toho, že mají děti problematickou cestu ven. „Jsem z dětského domova“ je totiž pořád trochu stigma. Jsem rád, když mohu skloubit svou profesi a zkušenosti s dobrou věcí.

Co všechno se Štefanem ve volném čase podnikáte?

Hodně si povídáme. Chci s ním navázat kamarádství, které je založené na svobodě, důvěře a dobrovolnosti. Snažím se ho naučit, že život má ve vlastních rukách, že není obět, které se to všechno děje a všichni ostatní za to mohou. Jsem rád, že se nám podařila návštěva Plzně, vyrazili jsme na hokej a vyšplhali na plzeňskou věž. Obyčejný, a přesto nezapomenutelný zážitek. Účastníme se i akcí, které pořádá pro dětské domovy po celé republice Liga otevřených mužů ve spolupráci s organizací Múzy dětem.

V čem vidíte největší rozdíl mezi dětmi z dětských domovů a těmi vyrůstajícími v kompletní rodině?

Kluci z domovů jsou paradoxně na některé životní situace připraveni lépe. Pocit, že o mě nikdo nestojí nebo se o mě nepostará, může někdy v životě potkat každého. Pro člověka, který to nikdy nezažil, je to pak velmi těžké zvládnout. Na druhou stranu úkolem vychovatele je poskytnout jim maximální bezpečí. Pro mnohé z nich to není jen profese, ale doslova poslání. A to jim někdy ztěžuje snahu posilovat v klucích samostatnost a odpovědnost. Téměř pořád jim připravují nějaký program, což rodiče běžně nezvládají a děti se občas musí zabavit samy. Času, který si musí děti v dětském domově organizovat samy, je docela málo. Třeba přes letní prázdniny jsem se se Štefanem ani neviděl. Tak moc měl nabitý program. ■

Štefan

Je sedmnáctiletý kluk z dětského domova v Kašperských Horách, chránělec Honzy Vovsa v projektu Patron. Hraje rád fotbal, zajímá se o počítače, baví ho turistika a zahradničení. Zahrál si jako komparzista v seriálu Gympl.

➔ Chcete se dozvědět víc informací o projektu Patron nebo o tom, jak se do něj zapojit? Podívejte se na www.ipatron.cz